

XIV

Атомният пират чу сирените на Гражданската охрана и разбра, че убийствата са разкрити. Веднага слезе в метрото и отиде в град Свобо, където се беше настанил в един хотел. Трябваше да чака, докато се стъмни, и тогава да излети с двигателя си. Сега можеха да се усъмнят. Трябваше да чака. Пак да чака! Губеше време. А полицаите можеха да го спипат тук като нищо.

Вдигна телефона и попита справки има ли самолет за Европа. Отговориха му, че самолетите са спрени от няколко дена.

Значи, легално не можеше да напусне страната. Трябваше пак да хвърчи като птица. Е, нищо. Само да се измъкне, всичко друго е добре! По дяволите тази полиция! Как можаха толкова бързо да разкрият убийствата?

Пусна телевизора. Говореха за току-що откритите убийства. Всичко знаеха – и марката на пистолета, и подбудите, предполагаха, че това е работа на Атомния пират, но не знаеха къде е. Показаха портрета му, но това беше фотографията, която беше направена преди пластичната му операция.

Ще го заловят, но друг път, когато научат новия му портрет!

Пиратът разглоби револвера и го хвърли в сметопровода.

Нека сега да го хванат!

Двигателят беше скрит на сигурно място – извън града. Нека да го намерят! Друго оръжие, освен пистолета, не беше взел със себе си. Автоматът му беше при двигателя. Там имаше и още два револвера.

А сега, и да му направят обиск, той беше чист. Нямаше лицето на Атомния пират от фотографията, показана по телевизията. Нямаше вид на престъпник, а напротив, имаше интелигентна физиономия. Откъде накъде него да подозрат в убийството на известните персони. Дори нямаше оръжие! А и да намерят пистолета в сметопровода, по него нямаше отпечатъци от пръсти. Беше пипал добре.

На другия ден доктор Ървин Гордън от Сидни напусна хотел „За бундересири” в град Свобо.

Никой не се усъмни в него.

А мнимият доктор, който всъщност беше Атомният пират, изчака нощта извън града в един приятен ресторант и напусна Евектос Свобоен Ублесос по своя любим начин, летейки като нощна птица с помощта на реактивния двигател на гърба си. Атомният пират не беше много доволен, че не уби всички, които беше си запланувал. Съжаляваше, че още на времето не беше заличил тази проклета страна. А именно тя сега му прави толкова въртели. Но ще дойде време и те да пострадат...